

30

F^o 130to Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν σύζυγον Ρωμαίου Κουερίνη, εὐρισκομένην ἐν Κρήτῃ μετὰ τριῶν υἱῶν τῆς νὰ ἐπιβιβασθῇ ἐπὶ δημοσίου πλοίου εὐρισκομένου ἐν Κρήτῃ καὶ ἐπανερχομένου εἰς Βενετίαν. Δύναται αὕτη νὰ παραλάβῃ τοὺς υἱοὺς τῆς καὶ ἐλαφρὰς ἀποσκευάς. 1366, Φεβρουαρίου 3.

31

F^o 132to Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Πέτρον Μοροζίνην δοῦκα Κρήτης, τὸν υἱὸν του καὶ τέσσαρας ὑπηρέτας μετ' ἐλαφρῶν ἀποσκευῶν νὰ ἐπιβῇ τοῦ δημοσίου πλοίου, διὰ τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ ἐπανεέλθωσιν οἱ προνοηταί.

Ἐπίσης καὶ εἰς τὸν Σεβαστιανὸν υἱὸν τοῦ Βερνάρδου Βιττούρη εὐρισκόμενον ἐν Κρήτῃ. 1366, Μαρτίου 9.

32

F^o 141^r Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ἰωάννην Γραδόνικον ρέκτορα Χανίων, ὅπως ἅμα τῇ ἀφίξει τοῦ διαδόχου του, νὰ ἐπιβῇ ἐφ' οἷου δῆποτε πλοίου ἐξωπλισμένου ἢ μὴ, ἐπανερχομένου εἰς Βενετίαν, μετὰ μέρους τῆς οἰκογενείας του καὶ ἐλαφρῶν ἀποσκευῶν. Μετ' ἄλλου δὲ πλοίου παρωπλισμένου δύναται νὰ ἐπανεέλθῃ εἰς Βενετίαν τὸ ὑπόλοιπον τῆς οἰκογενείας του μετὰ τῶν ἀποσκευῶν του.

Τὸ αὐτὸ ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Νικόλαον Σιβράνον σύμβουλον Κρήτης. 1366, Ἰουνίου 11.

33

F^o 142to Τὸ αὐτὸ ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Νικόλαον Λορεδάνον ρέκτορα Ρεθύμνου. 1366, Ἰουνίου 22.

34

Προθεσμία διὰ τὴν μεταφορὰν ἐμπορευμάτων ἐκ Κρήτης. 1366, Ἰουλίου 5.

F^o 144^r Millesimo trecentesimo LXIII, die quinto Julij.

Capta. Quod iuxta solitum subueniatur mercatoribus nostris conuersantibus in partibus Crete, quod eorum mercaciones subtiles quas presentauerint a die prima Septembris usque diem VIII mensis Octubris proximi duche et consiliarijs nostris Crete, qui dictas mercaciones poni faciant sub suo sigillo, possint facere conduci Venecias cum nauigijs disarmatis recedendo inde per totum dictum mensem Octubris; uerum si galee Alexandrie in suo reditu irent in Cretam pro leuando de dictis mercacionibus subtilibus ex nunc ordinetur quod de ipsis mercacionibus subtilibus solui debeat suum nabulum galeis Alexandrie per ratam, assignantibus patronis ipsarum galearum, duche et consiliariariorum Crete plazam siue locum in dictis galeis ubi debuissent poni mercaciones predice et in quanta quantitate, de qua plaza siue loco et alijs que fecerint ipsi ducha et consiliarij nos informant et si casus occurreret quod dicte mercaciones subtiles conduce-
rentur Venecias ante aduentum galearum Alexandrie ordinetur ex nunc quod
dicte mercaciones in nauibus uel nauigijs in quibus erunt debeant presentari

extraordinarijs qui teneantur sub bonis clauibus et sigillo, ipsas poni facere in 20
magazenis et non assignare alicui mercatorum quorum erunt nisi quatuor diebus
post aduentum galearum Alexandrie. Et siquis contrafecerit cadat de L pro cen-
tenario ualoris mercationum in suis bonis proprijs et committatur extraordina-
rijs quod inquirant de contrafacientibus et penes exigant habendo partem ipsa-
rum ut de alijs penis sui officij, et si consilium etc. De parte alij—de non 4 25
—non sinceri 5.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

Οἱ αὐξόντες ἀριθμοὶ τῶν σημειώσεων ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τὸν αὐξόντα ἀριθμὸν τῶν θεσπισμάτων.

Σημειώσεις. Τὰ θεσπίσματα τὰ ἔχοντα ἐπουσιώδη σημασίαν ἢ ἀφορῶντα εἰς διορισμούς, παρατίθενται ἐν Ἑλληνικῇ περιλήψει.

1. Τὸ βιβλίον τοῦτο εἶναι ἐκ τῶν σπουδαιότερων τῆς ὅλης σειρᾶς. Ἐκ τούτου προκύπτει, ὅτι τότε ἡ Βενετία ἐπεχείρησε νὰ ἀναμορφώσῃ τὴν διοίκησιν τῆς νήσου, θεσπίζουσα διατάξεις καὶ ἐπιβάλλουσα δασμοὺς πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ λιμένος, τοῦ διαμετακομιστικοῦ τούτου κέντρου τοῦ ἐν ἀκμῇ εὐρισκομένου Βενετικοῦ ἐμπορίου. Ἀντὶ ὅμως οἱ τιμαριούχοι καὶ ἐν γένει οἱ κάτοικοι τῆς νήσου νὰ ἱκανοποιηθῶσιν ἐκ τῶν λαμβανομένων μέτρων, δυσηρεστημένοι ὡς ἦσαν ἐκ τῆς κακοδιοικήσεως καὶ τῆς ἐπιρροῆς τὴν ὁποίαν εἶχον ἐπ' αὐτῶν οἱ Ἕλληνες, κατέληξαν εἰς τὴν κήρυξιν τῆς ἀποστασίας τοῦ 1363.

Ἀπὸ τοῦ 1356 ἤδη ἐπεβλήθη φορολογία ὑπὲρ τοῦ λιμένος, ἣτις ἐπεβάρυνε τὰ ἐγγύρια προϊόντα, ἔλαιον, οἶνον, τυρὸν καθὼς καὶ ἐκ τῶν εἰσαγομένων τὰ εἶδη πρώτης ἀνάγκης (ὄρα Liber XXVII, ἀριθ. 18). Ἄλλ' ἡ τοιαύτη ἐπιβολὴ τῆς νέας φορολογίας ἐπέφερεν ἀναβρασμὸν μεταξὺ τῶν τιμαριούχων οἵτινες ἀπέστειλαν πρεσβείαν τῷ 1361 (ὄρα Liber XXIX, ἀριθ. 22), δι' ἣς κατώρθωσαν τὴν κατάργησιν τοῦ δασμοῦ ἐπὶ τοῦ οἴνου καὶ τὴν μείωσιν κατὰ τὸ ἐν τρίτον τῶν ὑπολοίπων, παρὰ τὴν ἀντίδρασιν τῶν δικηγόρων τῆς κοινότητος καὶ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Μείζονος Συμβουλίου. Ἐκ τοῦ βιβλίου τῶν θεσπισμάτων δὲν προκύπτουσιν αἱ διαπραγματεύσεις μεταξὺ τῶν σοφῶν τοῦ Κολλεγίου καὶ τῶν πρεσβευτῶν, εἶναι φανερόν ὅμως ὅτι ἡ κατάργησις καὶ ὁ περιορισμὸς ἐγένοντο ἐκβιαστικῶς. Τοῦτο ὅμως δὲν ἐσυνέτισε τοὺς Βενετοὺς διότι τῷ 1363 ἡ Γερουσία, μὴ λαμβάνουσα ὑπ' ὄψει τὴν γνώμην τοῦ ἐλάσσονος συμβουλίου τοῦ Δόγη, ἐπιβάλλει νέον δασμολόγιον τὴν 8ην Ἰουνίου 1363.

Οἱ Βενετοὶ ἄποικοι τιμαριούχοι Κρήτης δὲν διεμαρτυρήθησαν, ὡς ἦτο φυσικόν, διὰ τῆς ἀποστολῆς πρεσβείας, διότι προείδον ὅτι τὸ διάβημα αὐτῶν θὰ ἦτο ἀνωφελές. Ἐπωφελούμενοι ὅμως τῆς δυσφορίας, ἣτις πάντοτε ὑπέφωσκε παρὰ τῷ λαῷ καὶ ἐκμεταλλευόμενοι τὸ μῖσος τοῦ ἑλληνικοῦ γηγενοῦς στοιχείου κατὰ τῆς κυριαρχίας ἠπειλήσαν ἀνατροπὴν τοῦ καθεστώτος ἐὰν δὲν ἤθελεν ἀτονίσῃ τὸ θέσπισμα τῆς ἐπιβολῆς τῆς νέας φορολογίας, ἐν ἀρνητικῇ δὲ ἀπαντήσῃ τοῦ δουκὸς ἐκήρυξαν τὴν γνωστὴν ἀποστασίαν, ἣτις εἶχεν ὡς πρόγραμμα τὴν ἀποτίναξιν τῆς Βενετικῆς κυριαρχίας καὶ τὴν ἀνακήρυξιν τῆς πολιτείας τοῦ ἁγίου Τίτου.

